

SzKBE Hírmondó

A Szegedi Karszt- és
Barlangkutató Egyesület
időszakos kiadványa

43. szám

2013. április 4.

Tartalom

Hírek – Ez történt.....	3
Hírek – Ez fog történni.....	3
2012 Barlangnap	4
2012 Nyári kutatótábor.....	9
2012 Nyári Mikitúra.....	14
Workshop a Mecsekházban.....	16
Létraépítés	18
Így festünk mi	21
Karácsony a Mátyás-hegyi barlangban.....	22
Mecsek Háza árlista 2013.....	24
SZKBE illetékeseinek elérhetősége.....	26
Impresszum.....	27
.	

HÍREK – Ez történt

- „Nyári Mikulás” túra 2012. július 20-22.
- SZKBE kutatótábor 2012 július 30-augusztus 12.
- SZKBE workshop 2013. január 4-7 a Mecsek Házában
- Nagyház kifestése január 25-27.

HÍREK – Ez fog történni

- Április 6-7.: Dél-Bükk (Mexikó-völgyi víznyelő, Nagykő-mázsa völgyi víznyelő, Nagykőmázsa-oldali zsomboly, Tatár-árki barlang, Viktória-barlang, Fecske-barlang)
- Május 10-12.: Alsó-hegyi zsombolyászás
- Május 24-26.: Hágó Kupa
- Június (várhatóan 14-15) : Barlangnap
- Június 21-23.: Balatoni vitorlázás
- Augusztus 3.: Uránbányász emléktúra a BMTSZ szervezésében (13 km)
- Augusztus 10-11.: Nyári Mikulás-túra
- Augusztus 31.: Szénbányász emléktúra a BMTSZ szervezésében (10 km)
- Szeptember : Mecseki Agyagos
- Szeptember 27-29.: Lakatos Kupa
- November 8-9.: Pilisi barlangok vagy Tés-fennsíki barlangok
- November 30-december 1.: Mikulás-túra

Szeredi Anna

Barlangnap 2012

2012. június 21-24, Pilis, Klastrompuszta

Furcsa módon, még a munkanélküliségben is vannak jó dolgok. Nevezetesen, hogy az MKBT tagdíj felét kellett csak befizetnem. S mivel hosszú évek után újra tag lettem, a Barlangnapokon is fél áron vehettem részt. Helyzetem másik előnye, hogy már csütörtökön

itt hagyhattam a saját levében fővő Budapestet, és vidámabb helyek felé irányíthattam lépteimet.

Mivel nálam a sima utazások sem mennek egyszerűen, már a buszjegy vásárlásakor kihívások elé kerültem. Nevezetesen a „Hogyan vegyünk buszjegyet automatából” című leckét nem sikerült abszolválnom, másfél diplomával. Állítom, hogy a gép utált! A buszvezetőnek egyből kidobta a jegyet...

A buszon – mert semmi sem olyan könnyű, mint gondoljuk – egy tolókosis hölgygel kerültem szembe. Nagyon szeretett volna beszélgetni, éreztem, hogy csak az alkalmat lesi, mikor nézek fel a könyvemből. Akkor aztán azonnal lecsapott. Valamilyen sorvadásos betegsége lehetett, amitől fokozatosan bénult le. Mégis sugárzott belőle az optimizmus. Csinos nyári ruha, összeillő fülbevaló és nyaklánc, festett körmök. A Természet elbánt vele, de a benne élő Nőt nem tudta megtörni. Eleinte igen élveztem a társalgást. Hogy hogyan látja a világot, milyen a munkája, milyen sok helyre eljutott még ilyen állapotban is. Ám lassan kezdtem úgy érezni, egy energiavámpírral kerültem össze. Biztos találkozott már ilyen emberrel. Nagyon lefáraszt, kiszívja belőled az energiát, de nem tudod meghatározni, hogyan, vagy milyen módon. Ráadásul társalkodónóm bénulása következtében mosolygáskor a szeme csíkká keskenyedett és ez sajnos kifejezetten sunyi, gonosz kifejezést kölcsönzött neki. Lényeg a lényeg, mire le kellett szállnom, már teljesen meggyőztem magam, hogy megátkozott. Nem tudom, honnan vettem ezt, de sikerült jól megrémülnöm.

Szerencsére Pilisszentkereszt központjától még jó öt kilométerre feküdt a tábor, és persze gatyarohasztó meleg volt. Mivel a felesleges gyaloglás Életellenes Cselekedet, azonnal elfelejtettem, hogy utolsó napjait élő megátkozott vagyok, s a kihívás elé vettem magam. A dolog megoldása csakis egy jó stop lehetett! És mit tesz isten, az

első kocsit megállt, s a sofőr csak annyit kérdezett, hogy a barlangász táborig megyek-e. S hogy vajon sokan jövünk-e még, mert hogy már most annyian vagyunk, mint az oroszok.

A Klastrompuszta melletti réten, ha nem is annyian, mint az oroszok, de meglepően sokan fogadtak. A fene gondolta volna, hogy csütörtök este már ennyi ember elszabadulhat a munkahelyéről. Határozottan szerencsém volt, hogy a sátramát előre küldtem, s kedves barátnőm hajlandó volt fel is verni – az utolsó árnyékos helyre.

Aztán jöttek a meglepetések. A többiek ugyanis közölték, hogy húzzak bele, mert a túrák nagy százaléka már most betelt, és nem nyitnak újabbakat. Valamint hogy szombaton nem rendezik meg a Marcel Lubens kupát! Amit 1976 óta minden évben megrendeztek, és én – ha eljutottam valamely Barlangnapra – részt is vettem rajta. A hír nagyon letaglózott. El is ment a kedvem az egésztől. A Pilisben két éve voltam, elsősorban nem a barlangok miatt jöttem, s azt már előre tudtam, hogy a drága belépő miatt a legtöbb haverom nem is fog eljönni a rendezvényre. Nagyon vártam a versenyt, az izgalmas és poénos feladatokat.

Mint kiderült, senki nem szervezte meg. Ezért maradt el. A rendezők lazán felajánlották, hogy ha akarjuk, ők adnak 200 méter kötelet, szervezzük meg. Tehát nálam ez a Barlangnap mínusz ponttal indult.

Másik negatívum a zene teljes hiánya volt. Nem volt buli, még magnóról sem. És ennek meg is lett a következménye: az emberek klikkekre bomlottak, s igen korán elmentek aludni minden nap. A bulit helyettünk néhány fiatal csinálta, akik tőlünk függetlenül szintén a réten táboroztak. Nekik volt magnójuk – csak sajnos nem a mi zenénket hallgatták. Így tehát függetlenül attól, hogy nem volt buli, azért hajnalig nem lehetett aludni.

Nézzük azonban a dolgok jó oldalát is: péntek reggelre olyan szuper zuhanyzót rittyentettek a fák alá, ami nem jellemző a barlangnapokra. Még némi meleg víz is volt. A túrák vezetése színvonalas, pontosan indultak, jó útvonalak voltak jó barlangokba. A szervezők e téren tényleg nagyon jó munkát végeztek. Gondoltak a jó formában lévő profikra és a gyerekekre is. Mindenki igényét kielégítették, aki barlangba akart menni.

Pénteken én a Vacska-túrán vettem részt. A tervezett idő fele alatt megnéztük a barlangot, mivel kis létszámú csapatunk gyakorlott barlangászokból állt. Vezetőnk, István igazi lelkes kutató, aki évek óta szinte minden hétvégén itt van.

Péntek este kis csapatunk különprogramot szervezett magának: bevágtunk a kocsiba, csobbantunk egyet a dorogi tavakban, majd irány Esztergom, ahol részt vettünk egy Tangó Presszó Libidó koncerten. Az együttes rendszeresen részt vesz barlangász eseményeken, nagyon megszerettük őket. A buli helyszínén minden szempontból mi vittük a prímet, s ez alatt az elfogyasztott sörök mennyiségét is értem. Hajnalig roptuk. Csak az zavarta meg a rendezvényt, mikor valamelyik agyalágyult barlangász kitalálta, hogy mezítláb táncoljunk. Nem volt jó ötlet... A törött üveg

napjainkban is ugyanúgy vág, mint anno első Szigetes kalandjaim során.

Hajnali kettő körül az együttes végre csak befejezte, s mi is előszedtük hálósájkainkat. Illuminált állapotú társaságunk végül a Bazilika lábánál fekvő félszigeten kötött ki. Nagyon jót aludtunk a koszos tányérok között, melyeket csak reggel vettünk észre. Álmainkból az általános iskolai ballagás hangjai ébresztettek fel, s nagyon örültünk, hogy este nem a legkézenfekvőbb helyet választottuk – vagyis nem az iskola előtti füves placcon feküdtünk le.

Rendes barlangásként és éjszakai legényként igenis mindenki elment barlangba. Én a hegy másik oldalán fekvő Szent Özsébbe voltam hivatalos. Se térkép, se kocsi, csak hihetetlen (alkoholos) önbizalom állt mellettem. És ilyenkor az ember mellé áll a szerencse. Balázsék fél éves kisbabájukkal úgy döntöttek, hogy segítségemre sietnek, és velem együtt vágnak át a hegyen. Ők csak felszínezni akarnak, azt meg mindegy, hol

csinálják. Balázs úgy ismeri a környéket, mint a tenyerét, s még a rövidítések során sem tévedtünk el. A barlangnál bezsebeltem Fizikus döbbs pillantását, mikor mondtam, hogy a hegyen keresztül, csak az ő barlangja miatt jöttem át 40 fokos hőségben. Mint kiderült, rajtam kívül csak két ember volt, aki szintén nem kocsival érkezett a túrára a hétvége során – két lány.

A Szent Özsébbe kb. 7 éve akarok lejutni. Azóta, mióta egy csacska pillanatban úgy döntöttünk szombat reggel, hogy lemegyünk oda. Csak azzal nem számoltunk, hogy ekkor már le lesz zárva. Mi pedig felcipeltük a rengeteg kötelet, vasat, slósz. Maradandó emlék volt. Szóval nekünk - a Szent Özsébnak és nekem – volt egy elintézetlen ügyünk. És örültem, hogy nem felejtettem el. Nekem ez a barlang nagyon tetszett. Fizikusék kiépítették úgy, hogy átlagos turisták is látogathassák. Az aknába beszereltek egy vaslétrát, kiépítették a világítást, stb. Tervük, hogy hétvégénként akárki lelátogathasson ide – persze pénzért.

A túrán a hírhős Fizikus vezetett minket. Megnyilvánulásaival az MKBT levelezési listán gyakran találkozhatunk, én azonban kedvelem, bár nagyon ellentmondásos tud lenni. A barlangokat viszont fanatikusán imádja, erre tette fel az életét, Szenthe Pistát leszámítva nem ismerek mást, aki ilyen szinten csak ennek él. Mindent tud a Szent Özsébről, a keletkezéséről, kutatásáról, ásványairól, képződményeiről. Rengeteget mesélt, furulyázott a sötétben, mindent megmutatott. A barlang amúgy leginkább egy beomlott kőbányára hasonlít, nagy gömbfülkékkel, helyenként a fülkék egy részében borsócseppkővel.

Fizikustól azért persze meg kellett hallgatnom, hogy mi, itt a Mecsekben, egyáltalán nem tudunk bontani, és fogalmunk sincs róla, hol kéne kutatni. De ezt is amolyan fizikusosan csinálta, nem tudtam rá haragudni.

Szombat este kihirdették a szűkület verseny győztesét, bár a rekordot továbbra is egy itteni barlangász, Ricsi tartja. Így a szervezők által beígért egy tálca sört sem fizették ki. Utána levetítettek néhány barlangos rövidfilmet, s vége volt a közös programnak. Az emberek csoportokba verődve beszélgettek, majd lassan elszállingóztak aludni.

Vasárnap meglátogattam az Ajándék barlangot. Már az alapfokú tanfolyamon beszéltek róla, de csak most jutottam el ide. Megérte a 80 fokos emelkedőn való

felgebődést! Gyönyörű, szalma cseppkövekben és karfiolban gazdag lyuk, tele érdekes geológiai rétegekkel.

A túra után aztán megértettem, hogy miért nem érdemes hallgatni a barátainkra. Drágaságaim ugyanis egy héttel korábban lelkesen beszéltek rá, hogy vigyünk bringát, mert milyen szuper bringázást csaphatunk itt, sőt, az esztergomi koncertre is milyen jó lenne bringával menni. Fazon barátunk vállalta a kerékpárok kocsival történő leszállítását és – mily meglepő – egy métert sem használtuk őket a hétvége során. Azt viszont Fazon elfelejtette megemlíteni, hogy visszafelé már nem vállalja a szállítást. Így vasárnap délután ott találtuk magunkat fejenként egy 20 kilós hátizsákkal és egy biciklivel... nem volt jó élmény. Így aztán levezetésként még Klastrompusztáról hazatekertünk Budapestre, s hálát adtunk a sorsnak, hogy a hátizsákokat viszont valaki hajlandó volt kocsival hazahozni.

Összességében elég fura barlangnap volt ez a 2012-es. Úgy néz ki, a pilisiek megtalálták a hatékony barlangnap nyitját: szerintem soha nem mentek még ennyien barlangba ezen a rendezvényen. Egyszerűen nem lehetett mást csinálni, s még a buli utáni másnaposság is kimaradt. Nekem nagyon hiányzott a verseny, de tény és való: ez volt az első alkalom, hogy versenyen kívüli barlangba is eljutottam a három nap alatt. Végül is nem bántam meg, hogy elmentem. De azért jövőre, remélem, kicsit eseménydúsabb lesz a rendezvény.

Ez történt

Nyári kutatótábor. Élmények, érzések – Szemezgetés e-levelekből

Sági Adrien – Így kezdődött...

Mint többen tudjátok, múlt hét szerdán kezdődött meg 3 napos előtáborral a 2 hetes kutatótáborunk, ami egészen augusztus 12-éig tart.

A lelkes kutatótársainknak köszönhetően jól halad a munka, és ennek részeként szombaton egy kisebb betonozás is történt a nagyakna aljánál, hogy megakadályozzuk a további törmelék bejutást, és hogy a deponálást tudjuk hova végezni.

Az ide tervezett falat Szív-falnak fogjuk nevezni, aminek már elkészült az alapja, a Szív Gát, mindezt Szabó Petink tiszteletére és egészségére, és ezzel egyben szeretnék is Neki mielőbbi felépülést és gyors erősödést kívánni minden lelkes barlangász barátunk nevében!

Tarnai Tamás – és a folytatás

Szóval, volt megint olyan, hogy alig, es egyszer olyan, hogy egyáltalán nem folyt víz az Orfíi-patakban a barlangba. Így a kutató csapat lelkes tagjai a Szuadó-barlangba való leszállás mellett döntöttek. Zsoltiék még az előtáborban eltávolították az eltömődött bejáratból a hordalékot, behordott korhadtt ágakat és sódert. A gátat és a természetes nyelőt is rendbe rakták és kitisztították. Így már az első csapatnak, amelyik leszállt, könnyű dolga volt a bejutással. Sajnos ezúttal csak mintegy 17-18 méter mélyre sikerült lejutniuk, a Csobogás- terem környékére, mert törmelékdugót és egy nagy követ találtak a Gumós környékén. Később ezt egy műszak lebontotta, és kitisztította a járatot. Chikán Gabi vezetésével pedig ezt követően egy újabb leszállás alkalmával a barlangot a Nagy akna fenekéig bejárták. A Nagy akna létrája para, de használható. Az aknafenéken a Feltáró-akna, ami a Nutellásba vezet, sajnos nagyon rossz állapotban van. Az akna alsó kb. 2 métere fel van tömedékelődve. Gáborék készítettek fotókat is, majd szerencsésen felszínre tértek. Az általános vélemény az volt, hogy a barlang nagyon szép, érdekes, látszik, hogy nem barlangász, hanem a víz járta az elmúlt 5 évben, a Nagy-omlás nem dőlt össze, az lenti akna nem járható, a létra veszélyes. A KEOP-os csapat viszont segítséget és információt kapott a barlangkutatók lelkes vállalkozásai által.

Nagy Géza – Gondolatok a kutatóról

Az töltött el nagy örömmel, hogy kint vagyok az erdőben, részben a szabad ég alatt, hogy kicsi és nagy állatok vesznek körül. Semmiképpen sem tudnám bántani ezeket, hiszen a hely az övék, a betolakodó én vagyok.

Tarnai Tamás – gondolatok

Húúú, ezek nagyon szép gondolatok!

Szerintem, ha ezt továbbgondoljuk, akkor arra a szintre is eljuthatunk, hogy mi is részei vagyunk a rendszernek... az erdő a mi életterünk is... és valóban a kicsi és nagy állatok társaságában könnyű megérteni, megérezni valamit a 20 000 évvel ezelőtti együttélésből... tehát részesei, nem betolakodói lehetünk az életüknek. Együtt élünk, egymásra hatunk, néha megesszük egymást, néha közösek a félelmeink...

Én valami ilyesmit szoktam érezni...

Marosi Csilla – gondolatok...

Rám az ősi félelmek törtek (Gábor szavaival élve: villogott a beszarásjelző), amikor a vaddisznósorda éjjel elsétált a szomszédos erdőszélen. Egészen úgy éreztem, hogy részese vagyok a természetnek :-)) Még jó, hogy ők is így gondolták, és nem betolakodónak vélték - főleg minket, sátorlakókat :-)

Tarnai Tamás – Beszámoló a kutatótáborról

Tegnap jöttem haza a Mecsekből.

A táborban nagyon jó hangulat volt. Az időjárás is elkényeztetett minket. Száraz a tábor, megszáradnak a ruhák, kocsival is be lehet menni az esőbeállóig! :-)) A táp szokásosan kitűnő! A létszám hétköznapokon 5-6 fő volt, a mostani hétvégén azonban mindkét nap 20 feletti volt. Köszönet mindenkinek, aki egy kicsit is segített és eljött az egyesület születését, bölcsőjét és ma is alapkarakterét jelentő barlangkutatásban részt venni. A mostani héten 6-7 fő lesz kint tudomásom szerint, de ha páran még kilátogattok, ez 10 fő fölé is mehet.

Az elvégzett munkáról: most a Gilisztás-barlang jelent potenciális és bontható kutatási helyszínt. A barlangon belül a Szív-fal nagyon jól halad a Gilisztás-barlang aknájának alján. A tábor végére reményeink szerint készen lesz, és az árvizek során meggátolja majd a túlzott mennyiségű hordalék visszahordódását a végponti bontások felé. Ezzel egy jó depó alakul ki a barlangban. A másik óriási eredmény a Lábkaparós és a teljes hasadék felbővítése. Így ma már ezek a szakaszok is kényelmesen járhatóak és vödörrel átdepozíthatóak, azaz a végpontok előtti utolsó terembe jutáshoz szükséges bontási törmelék az akna aljára kitermelhetővé válnak. Így talán a tábor végére újra elérjük a termet is, és a végpontok bonthatóvá válnak.

Külön ki kell emelnem Zsolti, Kató, Milán és Dini szerepét, akik a tábor kezdete óta folyamatosan kint tartózkodnak és a kutatás és a tábor magját adták és adják ma is.

És a fotók:

Amikor egy álmom valóra válik

Marosi Csilla

Nyári Miki, nyári tábor és téli Miki Imivel

Egy tizennégy éves fiú álmát teljesítettük. Amint az előző Hírmondóban beszámoltunk róla, Sulymosi Iminek (egy nehéz családi körülmények között, Kocséron élő fiúnak) az volt az álma, hogy eljusson oda, ahová barátja is eljuthatott: az aggteleki cseppkőbarlangba, és ott barlangászokkal találkozhatson.

Az álom teljesült: a 2012. július 20-22-i hétvégére szerveztünk egy „nyári Mikulás” túrát, így Imi nem csak eljuthatott a Baradla-barlangba, hanem igazi barlangász közösségben tölthette el a hétvégét.

A Baradlán kívül (ahová szombaton még mintegy húsz barlangász kísérte el) pénteken a Vass Imre-barlangot láthatta, illetve tettünk egy sétát a Vörös-tó körül, és az ottani felszíni karsztformáknál fotózkodtunk. Vasárnap egy újabb felszíni túra után kísérőjével (Judit, az állami gondozásba vett gyerekek ügyével foglalkozó alapítványnál dolgozó családsegítő hozta el Imi) hazautazott Imi. Nem is volt már energiája egy újabb barlangra, hiszen a hétvégét megelőző napokban az izgalom miatt nem sokat aludt.

Bár nem egy szószátyár gyerek, annyit sikerült kiszedni belőle, hogy jól érezte magát köztünk.

Mi sem bizonyította ezt jobban, mint hogy elfogadta invitációnkat a nyári táborba, ahová már kísérő nélkül is elengedték. Pontosabban mi (Marosi-Chikánék) voltunk a kísérői.

Imi pillanatok alatt megtanult kötelezni, így az (akkor még nem létrás) Gilisztásban is simán vette az akadályokat. Kirándultunk vele egy jót a Babás szerkövekhez is, élvezte ezt a fajta testmozgást. A kirándulás során már beszédesebb volt: kiderült, hogy nagyon szereti Violát (kétségtelen: akkor másfél éves lánykánk is nagyon kedvelte Imit, csak úgy lógott rajta), mi több, minket is

(Chikán-Marosiék), sőt „az egész barlangászokat is”.

Nem volt kérdés, hogy egy ilyen nyári tábor után (melynek költségeit a nyári Miki során összegyűjtött és megmaradt pénzből finanszíroztuk – köszönet érte a nyári Miki résztvevőinek!) megkérdezzük: lenne-e kedve egy téli Mikihez is? Volt. Mi több, gondviselői (akikhez a zűrös családi helyzet miatt került) pénzt is áldoztak e célból.

A téli Miki is jól sikerült, a Szabadság-barlang jelentett számára újabb nagy élményt a kúszós-mászósabb járataival.

Nem tudhatom, hogy a sors megadja-e Iminek, hogy igazi barlangász legyen belőle, de az biztos, hogy a 2012-es év megadta számára azt, hogy legalább lélekben közénk tartozzon!

Egyesületi hírek

BESZÁMOLÓ AZ SZKBE - MHE közös workshopjáról

**Orfű, Mecsek Háza
2013.01.05.-06.**

A workshopon 10 fő vett részt.

A résztvevők: Tarnai Tamás, Beregi - Nagy Edit, Szeredi Anna, Tóth Zoltán, Herman Bence, Bujdosó Éva, Ács - Kovács Milán, Szabó Bence, Vincze Andrea, Lukáts Lilla.

A workshop feladta az volt, hogy az új működési modell szerint a 2013-as év feladatait összegyűjtse, és kijelölje, hogy mit fogunk csinálni az év során, valamint hogy meghatározza, hogy mi az SZKBE társadalmi részének és mi az MHE munkaszervezetének a kompetenciája. Beszéltünk arról, hogy az SZKBE milyen célokat szeretne kitűzni maga elé és, hogy mi lehet a tagság igénye erre az évre.

A megbeszéléssel párhuzamosan zajlottak a KEOP pályázat keretében a Gilisztás-barlangban a létrabeszterelés munkálatai is, amelyen számos tagtársunk dolgozott erejét megfeszítve.

A kétnapos esemény eredményesen és igen jó hangulatban zajlott, vasárnap elégedetten térhettek haza a résztvevők a munka után.

A Szegedi Karszt - és Barlangkutató Egyesület feladatai:

- Folytatjuk a Hírmondó kiadását. A kiadásra negyedévente kerül sor. Ha csak 5-10 oldal lesz is a terjedelme, az is elég, de jelenjen meg, adjuk ki rendszeresen a lapot. A munkát az elnökségnek kell felügyelnie és támogatnia.
- Az egyesületi túrázást folytatjuk. Szeredi Anna vállalja a szervezést. Január-február körül meghirdetjük a végleges túraterveket. Amennyiben lesz egyesületi alapfokú tanfolyam, a túratervnél annak programjait is figyelembe kell lenni. Szintén az elnökség szárnyai alatt végzi Tücsi a túraszervezés feladatait, és az elnökséggel beszél meg az esetleges anyagi és felszerelési ügyeket.
- Az SZKBE által alapított Agyagos Kupát Tegzes Zoliék – mint nyertes csapat – remélhetőleg szervezik. Az elnökség feladata lenne ennek utánajárni, de erről a következő elnökségin kell majd beszélni, fontos ebben az elnökség állásfoglalása.
- A workshop résztvevői szerint a kutatás az SZKBE keretien belül kell maradjon. A szervezés és kutatás fizikai kivitelezése mellé fel kell kérni egy olyan segítőt, aki a tudományos és koncepcionális kérdésekben is segíti a jelenlegi kutatási programvezetőnket, Pál Zsoltot. A workshopon résztvevők Csépe Zoltánt javasolták erre a pozícióra. Tamás feladata lesz beszélni Zolival.
- A Budapesti csapat koordinálása és a szerdai túrnapok szervezésének feladata Ács- Kovács Miláné, aki elvállalta a feladatot. Matyi, Feri, Solymár túrák lesznek váltakozva, ahogy az engedélyeket megkapjuk ezekre.
- A workshop tárgyalt a tanfolyamról is. Ebben a legilletékesebbek jelenléte nélkül nem foglalt állást, de kinyilvánította, hogy fontos lenne ennek megszervezése. A kérdésben majd az elnökség és a szervezők döntenek.
- Ismét megszervezzük az egyesületi vitorlázást A június 21-23-ai hétvégére. Tücsi fogja a felhívást kiküldeni, Tamás szervezi a hajókat. Nédli Attila és Lukáts Lilla segít az „expedíciós flotta” felállításában. A részleteket Tücsi hamarosan küldi.

A Mecsek Háza Egyesület feladatai:

- Megrendezi az egyesületi farsangot, ami egybe lesz kötve az Ismerd meg a Mecseket túrával. Idén a Spirál-, Abaligeti és a Mészégető- barlangba szeretnénk

megszervezni a túrát, illetve egy felszíni túra is indulna – igény szerint. Lukáts Lilla a szervező, az egyesület tagjainak és más barlangászoknak is szól majd a rendezvény.

- Két hétvégén megszervezzük a ház felújítását kalákás megoldással (festés, gipszkartonozás, padcsiszolás, -és festés, ill. egyéb kisebb munkák). Ács- Kovács Milán vállalta a hétvégék koordinálását. Az elsőre január 26-27-én kerül sor Milán vezetésével. Ehhez lehet csatlakozni. Az optimális 2 autó megtöltése és a helyszínre érkezése.
- A házban lévő matracok és székek rossz állapota miatt fontos volna azok megtisztítása. Ennek elintézését Lukáts Lilla vállalta. Ebbe nem vonjuk be a tagságot, de kérjük, hogy nagyon vigyázzon addig is a székek és matracok tisztaságára. A ház turisztikai igénybevételénél is jobban ellenőrzi a ház csapata a tisztaságot.
- Októberben megrendezzük a klasszikus Dezső fesztivált, a Barlangász disznóvágást. Természetesen Rostás Attila barátunk irányításával, de Lukáts Lilla feladata lesz ennek a megszervezése. A szervezést már tavasszal elkezdjük, és előzetes regisztrációval szervezzük meg az eseményt.

Egyesületi programok időpontjai:

2013. január 25.-27. - Házkarbantartás. (festés, gipszkartonozás)

2013. február 15.-17. - Kutató, Orfűi falubál

2013. március 1.-3. - Farsang (Ismerd meg a Mecseket túrákkal)

2013. március 15. -17. - Kutató, közgyűlés, házkarbantartás (padcsiszolás)

2013. június 21 - 23 - Egyesületi vitorlázás

2013. október 18.-20. - Disznóvágás

Kérdés a tanfolyamok időpontja és az Agyagos-kupa időpontja még.

Várhegyi Emese

Létraépítés, avagy hogyan amortizáljuk le magunkat három nap alatt 2013. január 4-6.

Péntek este fáradtan és csöndben lelkesedve gurultunk végig Orfű kanyargós útjain, azonban feledtetett velünk minden, másnapi teendőkre vonatkozó gondolatot az, ahogy befordultunk a nagyház felé vezető útra, és megcsapott minket a

sárgán világító ablakok okozta melengető érzés. Egy romantikus, párától csöpögő filmben valószínűleg mind a négyen balra fordítottuk volna a fejünket és lázas szenvedéllyel a szemünkben ahhh-ztunk volna. Mindig szeretek ide megérkezni. Kedvesen becsicscentett fogadtatás a teraszon, bent meleg cserépkályha, a párnán „már alig vártuk, hogy megérkezz” csokik. Nagyon kellemes az orfíi légkör.

Másnap 8 órakor indult meg a műszaki készülődés. Kikászálódttam én is az ágyból. A fő csapat, Peti, Bálint, Joe, Jani és Pisti már koncentrálnak a készülődésre. Kellemes rántotta illat terjengett. 9 órakor mind a szerelő csapat, mind az aznapra kihelyezett workshop elindult. Réka, Barna, Keve és én 11 körül indultunk fel a barlanghoz. Kellemes napsütés volt. Miután túlestünk a bicikliúton gyaloglás fáradalmain és beértünk az erdőbe, hálát rebegtem négy útitársamnak, hogy fizikai ösztökélést is bevetve, felvetettek velem egy gumicsizmát. Gondoltam, laza leszek, felsétálok a Nike cipőmben, de az első lépés után már felismerhetetlen állapotba került volna a sár miatt. Odaérve majdnem megkönnyeztem a kiépített bejárati aknát.

Szinte láttam egy-egy kövön az izzadtság cseppeket, olyan nagy meló lehetett ezt megcsinálni. Az aknában az egész régi faácsolatot felváltotta egy rakott kőfal. A barlangot immáron pedig egy rozsdamentes acél rács zárja le. Rékával lemásztunk a Kőgyönyör akna tetejéhez. 4 méter hosszú, négykézláb helyen futottunk össze Petivel, Bálinttal és a flexszel. Tekintettel a fiúk méreteire, mondanom sem kell, hogy ide nem illett volna a „pont ideális” kifejezés. Ekkora helyen kellett elvégezniük a lakatos munkát. Ők készítették a többieknek a létra tartókonzoljaikat. Jani és Joe csinálta a létra alsó szakaszát, Pisti pedig a felsőt. Mi a többiekkel depóztunk. Alul Réka pakolta a köveket, Keve a csipkés aknán át segítette húzni és borulásmentesen kijuttatni a vödört, én és Barna pedig felhúztuk a felszínre. Dél körül megérkezett Tücsi, Zoli és Vica segíteni. Így egyre mélyebbről sikerült kihordani a törmeléket. A betört,

méltatlankodó körmeinket túlkiabálva Rékával megállapítottuk, mennyivel jobb egy ilyen hétvége, mint a plázában elfáradni.

Azon a napon a békák valószínűleg szentként tisztelték a nagy, fehér, kesztyűs embereket, körülbelül öt békát mentettük ki a sötétségből. Az utolsó előtti egy hatalmas varangy volt. Barnával röhögtünk is, hogy ha megcsókolnám, ebből tipikus sörhasú, izzadságszagú, munkás herceg válna. Körülbelül hat óráig bírtuk, majd visszaindultunk a Nagyházhoz. Addig a fiúk ki sem jöttek a barlangból. Estére eléggé lehűlt a levegő, és hideg szél tette még borzongósabbá a hazautat. A többiek 10 körül érkeztek meg, a fűrástól akkora füst keletkezett azon a részen, ahol Petiék dolgoztak, hogy nekik előbb ki kellett jönniük. Szombat estére alul már a tartókonzolok nagy része készen volt, a felső szakasznak pedig körülbelül a fele. Nem tudom, ki hogy bírta az estét, én konkrétan elájultam.

Vasárnap szintén 9 körül indult meg a műszak. Tücsi, Réka, Barna, Zoli és én fél 12 fele indultunk fel. Kicsit rendet raktunk a felszínen. Míg Tücsi és Réka fugázta a bejáratot,

Barnával kiszedtük a régi zöld csöveket. 4 körül indultunk vissza, már a hó is elkezdett szállingózni. Mire visszaértünk, a csapat többi tagja már elment. Legvégül Rékával ketten vártuk a hírt, hogy vajon sikerült-e befejezni a létra kiépítését. 7 körül érkeztek meg sárosan és fáradtan. Készen lettek, készen voltak. A létrával ezután már nem csak a Gilisztás barlangban fogunk találkozni, hanem a hozzáfűződő sztorikban is.

Ács-Kovács Milán

Így festünk mi – a Nagyház csinosítása 2013 Január 25-27.

Sikeresen zártuk a hétvégét, mindent megcsináltunk, amit szerettünk volna. Köszönöm szépen a segítséget mindenkinek, aki lent volt, Petinek a finom kajákat, e nélkül nem sikerült volna :).

Pénteken Nóri, Vica és Én megérkeztünk 1 óra körül Orfűre. Lilla és Vica leszereltek mindent a falakról, letakartak és leragasztottak mindent, amíg mi Nóri megvettünk mindent, ami a hétvégéhez kellett. Csuri és Péter 7 óra magasságában érkeztek, Tücsök és Gerő pedig 10 óra felé. A munka úgy elkapott mindenkit, hogy fél 2-kor ki kellett venni a szerszámokat a kezünkből, különben le sem álltunk volna :). Szombaton egész

nap és vasárnap is 3 óráig mindenki erején felül dolgozott, így kész lettünk a munkákkal: a padlásteret, a folyosót, a lépcsőházat és a lenti közös teret teljesen felújítottuk (glettelés, alapozás, dupla réteg festés), míg a zuhanyzók, mosdók és vécék "csak" tisztasági festésen estek át. Ezen kívül a Jakucs terem lelembériáztuk, hogy ne tudják a gipszkarton falakat tönkretenni a csoportok. Pár apróság maradt hátra, azt a falubálos vagy a farsangi hétvégén Csuriékkal befejezzük. Következő nagy volumenű akciót a közgyűlés időpontjára tervezzük: akkor – remélhetőleg jó időben – a ház körül tevékenykednénk: a nyílászárókat kell festeni, a padokat rendbe hozni, metszeni, és FÁT GYŰJTENI! Remélem erre a hétvégére is összejön egy ilyen jó csapat!

Előtte-utána

Szántó Gyula

Álmodtam – Karácsony a Mátyás-hegyi barlangban

Álmodtam, vagy mifene. Ja-ja, barlangosat...

Koncertfélére invitáltak a Mátyás-hegyi barlangba. Karácsonyi koncertre...

Két turnusra tagozódott, létszámtól függően – ha jól emlékszem... A Pál-kocsmában volt a gyülekező. Oda mentünk 18:20-ra. Legalábbis az óra e felét jelzett, bár görbe volt minden mutatója. Amolyan Dalís – de hát álomban milyen legyen?!

Senki nem volt, csak a pultosok. Fáradtak voltunk, aludni kellene, nincs itt senki, nem lesz belőle semmi. Mégis vártunk. Kell egy telefonhívás is az álomba...

Fent sétafikálok a kocsmá felett, megy a дума a telefonba, egyszer csak szólnak: – Megyünk!

Ránézek az órára, 20 perc telt el: a kocsmá tele, előtte a parkoló is tele. Nyüzsögnek az emberek. Piros overall, fejükön sisak, felülről nézve lámpájuk fényjáték. Egyiken-másikon barlangász hátizsák, de kicsit homályos a kép. Nem emlékezhetek mindenre?! Én is beállok a sorba. Pár perc, és baktatunk az agyagos lépcsőn, mi is piros overallban...

Jó lesz, a barlang mindig jó. Agyag szag, cuppogó csizma – még a felszínen. A barlang bejáratí tárnájában rengeteg ember. Szinte tömeg. Mintha metróban állnék. Talán a metrót is odaálmodtam egy pillanatra...

A túravezetők gondosan figyelik a létszámot, a csoportok mozgását; ahogy tanítják, ahogy illik. Lejutok a Színház-terembe többedmagammal. Méltán hívják Színház-teremnek! Van itt minden: színpad, ülőhely, páholy. Ja, kérem, ez egy barlangban van: a színpad alja agyagpuklis, a jobb oldali függöny helyén egy arc formálódik ki a sziklából (a barlang szelleme), a színpadot szikla veszi körbe. A székek is hiányoznak az ülőhelyekről, a páholyba agyaglejtő vezet. Sőt, a páholy is agyagos...

És mégis koncert terem. Lent álltak a zenészek kottával, nagybőgővel, fuvolával, gitárral, csörgővel, tamtammal...

Ez csak álom, hiszen hogy kerülnének ide?! Zsibong az egész terem, a barlangászok izgatottak. Mind a zenészek, mind a közönség. Aztán elcsendesül a tömeg. Megszólalnak az első hangok – talán a Csendes éj. Barlangos karácsony: "belefér". (Miket nem fantáziál össze az ember alvás közben!) Kis felkonf, de már mindegy. A tömeget kenyérre lehet kenni. Feszült a csend, talán a dal miatt. Kicsit megható is... Vadidegenek együtt éneklnek, és mégsem vadidegenek. Valami összehozza őket. És most ezt megünneplik, közösen. Valaki kitalálta, és összehoz egy kicsivel több, mint fél tucat embert. Vigyük le a hangszereket, és adjunk pár dalt elő, jó móka lesz! És jó móka!

Pár ember, pár embert szórakoztat saját örömeire, fáradságot nem kímélve. Milyen visszaadhatatlan ajándék ez?!

Tapsolunk, füttyölünk. Ezt tudjuk cserébe adni! Nem hiszem, hogy egálban volnánk... És ha már ott vagyunk, legyen a színpad és az ülőhely között gyertyasor. Viszont akkor ne világítsanak a "vendégek" sisakján a lámpák, de a zenészeket világítsuk meg. Azt meg a kobakok pilácsával...

Igen, a tömeg dúdol, a zenészek becsületesen játsszák saját feldolgozásukat. Hadd szóljon a bőgő, hadd durmoljon a karszt, hadd szóljon a fuvola, hadd rezegje vissza a szikla...

Tapsvihar!

Énekel itt már mindenki – nagyon halkán. Nagyon jó hangú az énekes, hangja simogatja a füleket. Itt már könnycsepp is gördül...

Ez már igazi ingyencség. Csuda jó álom ez!

Páholyba rakott az álommester, tapsolok én is, s közben körülnézek: sisakban, overallban ünneplik egymás ajándékait a barlangászok, és meztelen a barlang. Nem értem, hogy kerültem ide. Szeretem a barlang illatát. Szeretem a zenét, és főleg az ilyen zenét. Áthangszerelve, őszintén. Látom, hogy van, aki fázik, mégis a tömeg és a zenész ugyanúgy örül. Tapsvihar újra, most már meghajol a művész, de nem pihenhet. –Visz-sza, visz-sza, ordítják a lukászok, és az üreg derekasan visszadübögi. A zenész megnyugszik - bízott a tömegben; újra rákezd.

Ez sem elég. Vastaps: – Még, még, ennyi nem elég! És a zenész újra megadja magát, újra zendül a hegedű, újra pendül a gitár, újra bömböl a bőgő... Mindenki énekel. Együtt a zenésszel, a zenével. A föld alatt...

Miket nem álmodik az ember!

Visszafekszem.

Hátha újra tudom álmodni! ;-)

Mecsekháza

MECSEK HÁZA szállásdíjai a 2013-es évre

Érvényes 2013. január 1-től

Az árak kötelező jellegűek, a turisztikai programvezető dönthet a kedvezmények mértékéről.

	Tagoknak	Külsős barlangászoknak	Külsősöknek
Padlástér és 1. emelet	1 150 Ft/fő/éj	1 800 Ft/fő/éj	2 300 Ft/fő/éj
Apartman	4 000 Ft/fő/éj (Reggeli: hidegtál: + 600 Ft/fő)	4 000 Ft/fő/éj (Reggeli: hidegtál: + 600 Ft/fő)	4 000 Ft/fő/éj (Reggeli: hidegtál: + 600 Ft/fő)
Egész ház bérlése	45 000 Ft/nap (pártoló tagokra is ez az ár érvényes)	60 000 Ft/nap	60 000 Ft/nap

Megjegyzés:

Tagnak számít az a személy, aki a tárgyévben már befizette a tagdíjat;

6 év alatti gyermek ingyen száll meg; 6-14 éves korig fél áron,

A műszakkupon értéke 250 Ft (kuponból készpénzt nem tudunk visszaadni);

Bronz fokozatú támogatóink részére (1 000-1 999 Ft/hó) nyolc, ezüst fokozatú támogatóink részére (2 000-4 999 Ft/hó) tizenhat, arany fokozatú támogatóink részére (5 000-9 999 Ft/hó) negyven, gyémánt fokozatú támogatóink részére (> 10 000 Ft/hó) száz vendégéjszakát biztosítunk vagy a padlástérben vagy az 1. emeleti szobák valamelyikében,

A pártoló tag közvetlen hozzátartozója is jogosult igénybe venni a pártolói tag kedvezményét (barátokra ez nem vonatkozik);

A pártoló tag apartmanban való megszállása esetén 2 vendégéjszakát kell elszámolni éjszakánként.

Az apartman egy személynek is kiadható;

A szállást 14 órától lehet elfoglalni és 11 óráig kell elhagyni;

Csomagot előbb is le lehet tenni a házban, a turisztikai programvezetővel való egyeztetést követően;

Az iroda szállásként nem használható!

Minden szállóvendégnek (tagnak is) a tárgyhéten kedd estig jeleznie kell a szállásigényét (a szerdai takarítási nap miatt).

A Mecsek Háza szolgáltatási díjai a 2013-es évre

barlangtúra:

4 800 Ft/fő – túravezető, overall, kobak, gumicsizma, lámpa, biztosítás benne foglaltatik;

családi csomag: 2 felnőtt és 1 gyermek: 13 500 Ft; 2 felnőtt és 2 gyermek: 15 000 Ft; 2 felnőtt és 3 gyermek: 15 000 Ft

csoportos kedvezmény: 10 főnél 10% kedvezményt, 20 fő felett 20% kedvezményt adunk.

Tematikus felszíni túra (kaland-, geológiai, botanikai túra stb.):

1-4 óra: 8 000 Ft/csoport

5-6 óra: 12 000 Ft/csoport

éjszakai túra: 9000 Ft/csoport

Rekeszpítés: 9000 Ft/csoport (barlangtúrával együtt, megegyezés szerint)

Vízfő-forrásház (Gomba):

Felnőtt: 450 Ft/fő;

Gyerek (6-14 éves korig): 300 Ft/fő

Gyerek (0-6 éves korig): ingyenes

5. Erdei Iskola:

1-4 program esetén 700 Ft/fő, de min. 20 000 Ft/ csoport

5-8 program esetén 1 300 Ft/fő, de min. 40 000 Ft/csoport

SZKBE elérhetőségek

Nagy Géza elnök

mail: tetarata@gmail.com

Csurka Mária titkár

Tel: 70/422-3775

E-mail: maria.csurka@gmail.com

Lukáts Lilla turisztikai projektvezető

Tel: 20/380-2064

E-mail: lukatslilla@gmail.com

Telefon:06/72/598-036; 06/20/380-2064

Fax: 06/72/598-036

Honlap: www.szkbe.hu

E-mail: szkbe@szkbe.hu

Székhely/számlázási cím: 6723 Szeged, Szamos u. 6.

Telephely: 7677 Orfű, Barlangkutató u. 1.

Levezési cím: 6701 Szeged, Pf. 1269

Bankszámlaszám: 57400097-10105577-00000000 Fontana Credit

Adószám: 18461709-1-06

Impresszum

SZKBE Hírmondó

43. szám

Kiadja a Szegedi Karszt- és Barlangkutató Egyesület

Levélcím: 6701 Szeged, Pf. 1269

E-mail: szkbe@szkbe.hu

Honlap: www.szkbe.hu

Főszerkesztő: Beregi-Nagy Edit

tel: 06-20-400-9309 mail: bereginagy@gmail.com

Olvasószerkesztő: Marosi Csilla

Akik nélkül nem jött volna létre a 43. Hírmondó:

Ács-Kovács Milán, Lukáts Lilla, Marosi Csilla, Szeredi Anna, Sági Ardienn, Szántó Gyula, Tarnai Tamás, Várhegyi Emese